

[Bernhard Baunsgaard]

har i disse sager øjensynligt overhovedet ikke brugt hovedet.

Som man forstod af første del af mit indlæg her, er jeg ikke tilhænger af, at man følger SF på dette område. Vi har lagt ekstra byrder højere oppe, taget som et gennemsnit, hvad vi naturligvis også skulle, når skatteudskrivningen stiger.

Thoft (SF):

Vi har opnået en helt uholdbar situation, for regeringen vælter byrder over på kommunerne og kompenserer ikke samtidig med tilsvarende bloktilskud. Denne tilstand har længe været helt uacceptabel ud fra en social synsvinkel, som også hr. Stavad gjorde opmærksom på. Den kommunale skat opkræves proportionalt, hvor statsskatten dog har været progressiv, endnu da, for en del af skattereformen er jo, at skal statsskatten stige, så skal det ske på det laveste skalatrin.

I mange af de såkaldte arbejderflertalskommuner er situationen ganske uholdbar, sådan som også borgmester Thorkild Simonsen, formand for Kommunernes Landsforening, har gjort opmærksom på masser af gange. I disse kommuner vil man gerne holde et rimeligt serviceniveau, men prisen for at holde et rimeligt serviceniveau er, at man rammer det skrå skatte-loft. Og det giver altså det særlige problem, at fattige og mellemindkomsterne kommer til at betale gildet.

I Danske Kommuner, nr. 18 fra 14. maj 1987, er der en udmærket gennemgang af problemet, som viser, at har man en personlig indkomst på 100.000 kr., renteudgifter på 20.000 kr. og dermed en skattepligtig indkomst på 80.000 kr., så vil en forhøjelse på 1 skatteprocent betyde den samlede skatte-stigning på 588 kr., eller 2 pct. Hvis vi i stedet for tager en indkomst på 200.000 kr. med en renteudgift på 50.000 kr., således at vi kommer ned på en skattepligtig indkomst på 150.000 kr., ja, så vil den samlede skatte-stigning være 1.288 kr. for hvert skatteprocent-point, eller en stigning på 1,8 pct.

Det var så fattig- og mellemindkomsterne. Hvordan ser det så ud for de virkelig velhavende grupper? Ja, hvis vi har en personlig indkomst på 1 mill. kr. med renteudgifter på 200.000 kr., så vi ender med en skattepligtig indkomst på 800.000 kr., hvor meget vil så et

yderligere skatteprocentpoint betyde for den pågældende? Det vil betyde 24 kr.

Den, der havde en indkomst på 80.000 kr., blev forhøjet med 588 kr. Den, der havde en indkomst på 150.000 kr., blev forhøjet med 1.288 kr. Men den, der havde en millionindkomst, får ingen forhøjelse. Det er virkningen af skatte-loftsreglerne, som de er.

Så kan man jo gøre ligesom regeringen: når kommunerne støder imod skatte-loftet, kan man selvfølgelig kappe hovedet af den kommunale selvstændighed. Man kunne også løfte skatte-loftet, og det er det, SF har prøvet med vores forslag i et forsøg på at være konstruktiv i debatten om, hvad vi skal gøre ved den situation, der er opstået, og som efter min opfattelse er aldeles uholdbar.

Jeg er her utrolig enig med borgmester Simonsen i min egen by, og jeg ville ønske, at hans partifæller på Christiansborg ville lytte lidt mere til ham. For en af de ting, som borgmester Simonsen har foreslået, har jo netop været at hæve skatte-loftet.

Jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet og regeringspartierne synes, det er en ulykke for dette land, hvis vi forhøjer skatte-loftet. Indtil 1. januar 1987 måtte vi leve med et skatte-loft på 73 pct. En af virkningerne af skattereformen var, at skatte-loftet blev sænket. En af virkningerne af skattereformen var altså, at folk med store indkomster fik skattelettelse. Jeg kan ikke se, at det er en social ulykke for dette land, hvis disse skattelettelse ophører. Jeg kan ikke se, at det er en social ulykke for dette land, hvis kommunerne får mulighed for at kræve bidrag ind til fællesskabet, således at det er de største indkomster, der betaler den største del af gildet. Men sådan er det ikke, som virkningen af skatte-loftet er i øjeblikket, og når jeg lytter til hr. Stavads tale, undrer jeg mig en lille smule over, hvor længe Socialdemokraterne vil lade sig jage rundt i manegen af regeringen og samtidig loyalt holde sig til skattereformforliget. Regeringen bruger jo enhver tænkelig lejlighed til at undergrave reformen; jeg tænker på renteaftgiften i efteråret, jeg tænker på lempelsen af formueskatten, og jeg tænker på det borgerlige ØD-forslag med alle skattefiduserne. Samtidig konstaterer jeg, at hverken skatteflugtspakken, som vi vedtog i dag, eller skatten på kursgevinsterne blev det, som Socialdemokratiet oprindeligt havde regnet med og troet på. I dag kom lempelsen af jordskat-